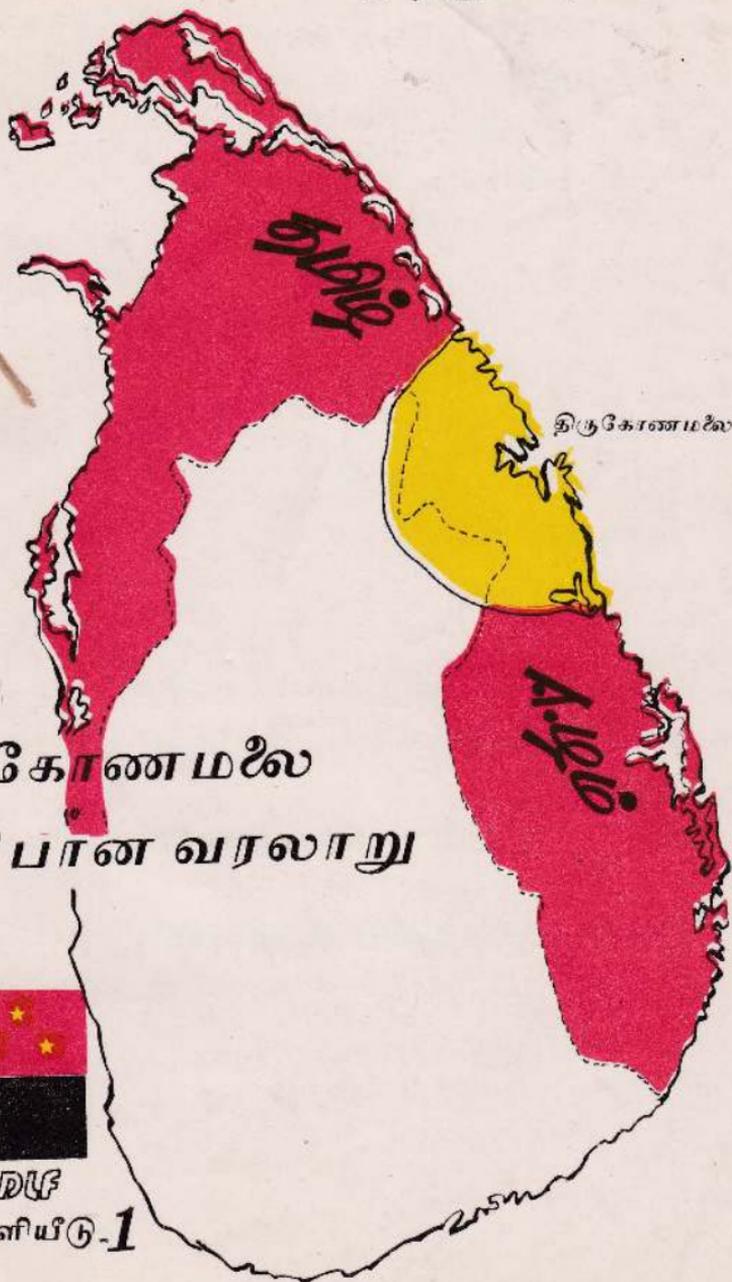

ஸ்ரீலங்கா அரசின்

சிங்களமயப்படுத்தும் திட்டம்

திருகோணமலை

பறிபோன வரலாறு

ENDLF
வெளியீடு-1

தமிழக அரசின்

பொது நிர்வாக அமைப்பின்

1967

தமிழக அரசின்
பொது நிர்வாக அமைப்பின்

தமிழக அரசின்
பொது நிர்வாக அமைப்பின்

தமிழீழத் தலைநகரின் தமிழர் தலை பாரீர் !

இலங்கைத் தீவு 1948-ல் விடுதலை பெற்ற பிறகு சிங்களவர் ஆட்சிகள், தமிழ் இனத்தவரின் அடிப்படை உரிமைகளையெல்லாம் படிப்படியாகப் பறித்து வந்தன ; மலையகத் தமிழரின் வாக்குரிமையையும் பறித்துவிட்டன ; தமிழ் மொழியையும் அவமதித்தன ; அகற்றியே விட்டன !

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, இலங்கை மண்ணில் தொன்று தொட்டு வாழ்ந்து வரும் பழங்குடி மக்களான தமிழர்களுக்கே சொந்தமான பகுதிகளில் சிங்களவரைத் தந்திரமாகக் குடியேற்றும் நடவடுக்கைகளையும் சிங்களர் ஆட்சிகள் மேற்கொண்டன. தமிழினத்தின் வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க சின்னங்களையும் தடயங்களையும் அழிப்பதையும் உள்நோக்கமாகக் கொண்டே அவை செயலாற்றி வந்துள்ளன.

இத்தகைய அநியாய நில ஆக்கிரமிப்பின் மூலம், இலங்கை நாடாளுமன்றத்தில் தமிழ் பிரதிநிதிகளின் எண்ணிக்கையைக் குறைப்பதும் அவர்களது சதித் திட்டமாகும்.

இவ்வாறு கடந்த 40 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக அடிப்படை உரிமைகள் எல்லாம் பறிக்கப்பட்டு ஈழத் தமிழ் மக்கள் சொந்த மண்ணிலிருந்தே துரத்தப்படுகின்றனர். சிங்களவரின் இனக் கலவரங்களால் எமது மக்கள் இரத்த வெள்ளத்தில் மூழ்கி அழிந்த வண்ணம் இருக்கிறார்கள்.

எனவே தான் 'தமிழீழம்' என்னும் தனிநாடு விடுதலைக்காகக் கருவிப்போர் நடத்த வேண்டிய கட்டாய நிலை ஏற்பட்டது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும்.

1987 யூலை 29-ல் இலங்கை — இந்திய ஒப்பந்தம் கையொப்பம் ஆயிற்று. அதற்குப் பிறகாவது—இலங்கையின் கிழக்கு, வடக்கு மாகாணங்களில், தமிழினத்துக்கே சொந்தமான நிலப்பகுதிகளில் புதிதாகச் சிங்களவரைக்குடியேற்றும் தீய திட்டத்தைக் கைவிட்டதா இலங்கை அரசு?

இல்லை; தொடர்ந்து தன் ஆக்கிரமிப்பு அநியாயத்தைச் செய்து கொண்டதான் வருகிறது.

மேற்கண்ட ஒப்பந்தப்படி, ஈழத் தமிழ் மக்களால் ஜனநாயக முறைப்படி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மாகாண அரசுக்குத் தர வேண்டிய அதிகாரங்களைத்தான் இலங்கை அரசு தந்ததா? அதுவும் இல்லை.

இவ்வாறு, ஒப்பந்த விதிகளை ஒரு சிறிதும் முழுமை நிறைவேற்றாத நிலையிலேயே — இந்திய அமைதிப்படை மட்டும் 1988 யூலை 29-க்குள் வெளியேறிவிட வேண்டுமாம்! இலங்கை அதிபர் பிரேமதாசா தன்னிச்சையாக அறிவிக்கின்றார்; இந்தியப் பெருநாட்டையே மிரட்டுகின்றார்!

இதற்கு முன்னே இலங்கை வாழ் தமிழ்பேசும் மக்களுக்காக பண்டித ஜவகர்லால் நேருவுடனும், லால்பகதூர் சாஸ்திரியுடனும் சிங்கள ஆட்சிகள் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தங்கள் எப்படிக்கிழித்தெறியப்பட்டனவோ — அப்படித்தான் இராஜீவ் காந்தியுடன் ஜெயவர்த்தனா

செய்து கொண்ட ஒப்பந்தத்தையும் நேர்மையற்ற முறையில் கிழித்தெறியத் துணிந்துவிட்டார் பிரேமதாசா.

அவரது எண்ணப்படியே, இந்திய அமைதிப்படை உடனே வெளியேறுவதாக வைத்துக் கொள்வோம். பிறகு இலங்கையிலே தமிழ் பேசும் மக்களின் கதி என்ன வாகும்?

திருகோணமலையில் அமெரிக்க முதலாளித்துவ ஏகாதிபத்தியம் தன் படைத்தளத்தை அமைத்துக் கொள்ள பிரேமதாசா ஆட்சி இடம் கொடுக்கும். அது மட்டுமா?

ஈழத் தமிழ் மக்கள் மறுபடியும் சிங்களவரின் இனப் படுகொலைகளுக்கு இரையாவார்கள். அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் துணையோடு சிங்கள இராணுவத்தால் ஈழ விடுதலை இயக்கங்கள் அத்தனையும் அடியோடு அழிக்கப் பட்டு விடும்.

அத்துடன், திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு, அம்பாறை, வவுனியா முதலான தமிழினத்துக்கே சொந்தமான நிலப்பகுதிகளில் சிங்களவர் குடியேற்றம் மேலும் முடுக்கி விடப்படும். அதன் மூலம், தமிழினத்தின் பண்டைய வரலாற்றுச் சுவடுகள் முற்றாக அழித்து ஒழிக்கப்பட்டு விடும் இதற்குத் தன்மானம் உள்ள தமிழ் பேசும் மக்கள் இடம் கொடுக்கலாமா?

இதுகாறும் கடந்த 40 ஆண்டுகளாகவே தமிழ் நிலப்பகுதிகள் எவ்வாறெல்லாம் சிங்களவரால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டு வந்துள்ளன என்கிற புள்ளி விவரங்களைப் பார்த்தாலே நமது கணிப்பு எவ்வளவு சரியானது என்பது தெளிவாகும்.

முதலில் வரலாற்றுப் பெருமை வாய்ந்த—தமிழினத் துக்கே சொந்தமான—திருகோணமலையை சிங்கள முதலைகள் எவ்வாறு விழுங்கி ஏப்பம்விட்டு வருகின்றன என்பதை இச்சிறு வெளியீட்டில் புள்ளி விவரங்களுடன் தெளிவாக்க விரும்புகிறோம்.

குடியேற்றப் புள்ளிவிவரங்கள்

தமிழ் பேசும் மக்கள் பெரும்பான்மையாக வாழும் வடக்கு-கிழக்கு பிரதேசத்தின் தலைநகராகத் திகழும், திருகோணமலையின் மீது, சிறி லங்கா அரசின் பெருந்தேசிய இனவாத அரச யந்திரம் செலுத்திய—செலுத்திக் கொண்டிருக்கும் ஆளுகையின் வெளிப்பாடுகளையும், வரலாற்று ரீதியான பல உண்மைத் தகவல்களையும் இக்கட்டுரையின் மூலம் வெளிக் கொணரலாம் என நம்புகிறோம்.

2618.2 சதுர கிலோ மீட்டர் பரப்பளவை உடைய திருகோணமலை மாவட்டத்தின், 1827 ஆண்டிலிருந்து 1981 வரையான குடிசன (மக்கள் தொகை) மதிப்பீட்டினை முதலில் நோக்குவோம்.

	தமிழர்	%	முஸ்லிம்	%	சிங்களவர்	%
1827	15663	81.8	3245	16.9	250	1.3
1881	14394	64.8	5746	25.9	935	4.2
1891	17117	66.4	6426	25.0	1109	4.3
1901	17069	60.0	8258	29.0	1203	4.2
1911	17233	57.9	9714	32.6	1138	3.8
1921	18586	54.5	12846	37.7	1501	4.4
1946	33795	44.5	23219	30.6	11006	15.3
1953	37517	44.7	28616	34.1	15296	18.2
1963	54050	39.1	42560	30.8	40950	29.6
1971	71749	38.1	59924	31.8	54744	29.1
1981	93510	36.4	74403	29.0	86341	33.6

அரசின் திட்டமிட்ட சிங்களக் குடியேற்றங்களால், 1827 ஆம் ஆண்டு 81.8%. ஆகவிருந்த தமிழர்கள் 1981-ம் ஆண்டு 36.4% ஆக குறைக்கப்பட்டு விட்டனர்.

ஆனால் அரசினதும் படைகளினதும் ஆதரவுடன் செய்யப்பட்ட குடியேற்றங்களால் 1827 ஆம் ஆண்டு 1.3 ஆகவிருந்த சிங்களவர்கள் 1981இல் 33.6% ஆக அதிகரித்துள்ளனர்.

இன அழித்தொழிப்புக் கொள்கை—

ஒரு தேசிய இனமானது, அதன் கலாச்சாரம், மொழி, பொருளாதார வாழ்வு ஆகியவை மூலம் இனங்காணப்படும் போது, அங்கு நிலமானது முக்கியப் பங்கினை வகிக்கிறது.

தேசிய இன மென்கிற அடையாளத்தினை முற்றாக அழித்தொழிப்பதாயின் நிலப்பறிப்பு என்பது அவசியமாகக் கருதப்படும்.

இஸ்ரேலியர்களினால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட பாலஸ்தீனர் களின் பூமி இற்கு நல்ல உதாரணமாகும்.

சிறிலங்காவின் முழு அரச இயந்திரமும் இதற்கான வேலை திட்டங்களில் பங்கேற்கின்றன. பாரம்பரியப் பிரதேசக் கோட்பாட்டினைத் தமிழர் வரலாற்றில் இருந்து அகற்றுவதற்குப் பலாத்காரமாகச் செயல்பட்ட வன்முறை அரசியலே இதுவாகும்.

அரசே முன்னின்று, சகல மக்களினதும் உழைப்பிலும் வரிப்பணத்திலும் குறித்தொரு தேசிய இன மக்கள் வாழும் பாரமரியப் பிரதேசமொன்றில், வேற்றின மக்களை—

குறிப்பாக சிங்களவர்களை — கொண்டு வந்து குடிபேற்று வதே சிறிலங்காவின் குடியேற்றக் கொள்கையாகும்.

இது ஒரு “இன அழித்தொப்பின்” சதிதிட்டமென கட்டிக் காட்டப் படும் போது, “எல்லோரும் எங்கேயும் வாழ முடியுமென்று” சோசலிசம் பேசுவார்கள் சிறிலங்கா அரசினர்.

பாரம்பரியப் பிரதேசத்தில் சிங்களவர் குடியமர்வு—

பிரிட்டிசாடமிருந்த ஆட்கியானது சிங்களவரிடம் கை மாறியதும், நீர்ப் பாசனக் குடியேற்றத் திட்டங்களிடையே சிங்கள குடியேற்றம் நடைமுறைப் படுத்தப் பட்டது. இத் திட்டத்தின் கீழ், வேறு மாவட்டங்களி, லிருந்த சிங்களவர்கள் கொண்டு வரப் பட்டு தமிழ் மாவட்டங்களில் குடியேற்றப் பட்டனர்.

எல்லை விஸ்தரிப்புத்திட்டத்தின் கீழ் 65%. சிங்களவருக்கும் 35%. முஸ்லிம்களும் காணி பகிர்ந்து கொடுக்கப் பட்டது. இந்த அல்லை நீர்த் தேக்கத் திட்டதோடு, கந்தளாய் குள அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழுள்ள காணிகளில் 77%. சிங்களவருக்கும், 23 % தமிழ் பேசும் மக்களுக்கும் வழங்கப் பட்டது. முதலில் குள அபி விருத்தித் திட்டம் (மொர வெவ) பெரிய விளாங்குளம் (மகாதிவுல் வெவ) திட்டங்களிலும் பெருமளவு சிங்களக் குடியேற்றம் நடைபெற்றது. பதவியாக் குள குடியேற்றத் திட்டத்தின் கீழ், திருமலை மாவட்டத்தினுள் அடங்கும் சகல காணிகளும் சிங்கள வர்க்கே பகிர்ந்தளிக்கப் பட்டது.

இக் குளமானது அனுராதபுர மாவட்டத்தில் இருந்தாலும் திருவலை மாவட்டத்தின் பெரும் பகுதி நிலத்திற்கே நீர்

பாச்சுகின்றது. இதனால் எமது மாவட்டத்திலுள்ள காணிகளைப் பகிர்ந்து கொடுக்கும் பொறுப்பானது, அனூராத புர மாவட்ட நிர்வாகிகளிடையே ஒப்படைக்கப்பட்டது. இது சிங்களக் குடியேற்றத்திற்கு ஏதுவாக அமைந்து விட்டது.

தேர்தல் விஞ்ஞாபகத்தில் குடியேற்றக் கொள்கையை மாற்றியமைப்பதாக வாக்குறுதி அளிப்பார்கள். பின்நிலைமை அதைவிட மோசமாகும் படி நடந்து கொள்வார்கள். உதாரணமாக, பெரிய விளாங்குள திட்டத்தில் 1977 க்குப்பின் 64.7% சிங்களவருக்கும், 28.7% தமிழருக்கும், 6.6% முஸ்லிம்களும் காணி பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டது.

அதுவும் பாராளுமன்ற தமிழ்ப்பிரதிநிதியின் வற்புறுத்தலுக்குப்பின்தான் செய்யப்பட்டது. இங்கே காணிப்பகிர்வானது மாவட்டத்தின் இனவிகிதாசாரத்தைக் கூடக் கணக்கில் எடுக்கவில்லை.

1983ஆம் ஆண்டு சூன் மாதத் தொடக்கம்—அதாவது சலவரம் ஆரம்பமாகிய நாளிலிருந்து சிங்களவர் அத்துமீறிக் குடியேறத் தொடங்கிவிட்டார்கள்.

அத்து மீறிய குடியேற்றங்கள்

- 1) அல்லை—சந்தளாப் பாதை இருமருங்கிலும் பேரமட்டு குளம், வல்லை மட்டு, வானாறு பகுதிகளில் வெளி மாவட்ட சிங்களவர் குடியேறினர்.
- 2) புல்மொட்டை, விவசாயக் கட்டடத்துக்கு அருகிலிருந்து தென்ன மரவாடிக் கிராமத்துக்குத் திரும்பும் பகுதிகளில் எல்லாம் சிங்களவர் சட்டவிரோதமாகக் குடியேறினர்.

- 3) யான் ஓயா அனைக்கட்டை நோக்கும் பாதை அருகிலும் சிங்களவர் குடியமர்த்தப்பட்டனர்.
- 4) மரமுந்திரி பயிரிடும் போர்வையில் சூச்சுவெளி உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவின் பகுதிகளிலும், திரியாய் கட்டுக் குளம்பத்து பாதையிலும் சிங்களவர் அத்து மீறி குடியேறினர்.
- 5) சும்புறுபிட்டி உதவி அரசாங்கப் பிரிவுள்ள கொக்கு விழுந்தான் குளம் திருத்தப் பட்டு சிங்களவர் அத்து மீறிக் குடியேற்றப்பட்டனர்.

அத்துடன் அப்பகுதியில் இளைஞர் சேவை அமைச்சிடம் வழங்கப்பட்ட காணிகளில் பயிற்சிக் சட்டங்கள் கட்டப்பட்டு, பெரும்பாலான காணிகள் தமிழர், முஸ்லிம்களுக்கு வழங்காமல் சிங்களவருக்கு மட்டும் காணியும் கொடுத்து வீடு கட்ட வசதியும் செய்து கொடுக்கப் பட்டது.

தொடரும் தாக்குதல்

1983ஆம் ஆண்டு ஆனி மாதத்திற்குப் பின் பலவந்தமாக பல தமிழர்கள் தமது இருப்பிடங்களிலிருந்து சிங்களவர்களாலும், அரசு படை மற்றும் ஊர்காவல் படையினரால் வெளிநேற்றப்பட்டனர்.

- 1) பெரியலிளாங் குளத் திட்டத்திலுள்ள 165 தமிழர்களும் பங்களின் காதையர் புகுந்து 36 வீடுகளை எரித்து அவர்களை விரட்டியடித்தனர்.

- 2) அனூராதபுரம் சந்திக்கு அருகிலுள்ள பாதையிலும், கன்னியாவிலுள்ள சிவ யோக புரம், வெல்வெரி, சிதூல்ஊற்று, பன்மதவச்சி, பாரதி புரம். பன்குளம், நொச்சிக் குளம், பகுதியில் வாழ்ந்த தமிழரது உடைமைகள் நாசமாக்கப்பட்டு விரட்டப்பட்டனர்.
- 3) கப்பல் துறையிலுள்ள தமிழரது உடைமைகள் இராணுவத்தால் அழிக்கப்பட்டன. 1984ஆம் ஆண்டு ஆடி மாதம் 4ஆம் திகதி கடற்படை மற்றும் இராணுவத்தினர், சிங்கள உதவி காணி அதிகாரியுடனும், சிங்கள கிராம சேவகருடன் வந்து, தமிழரின் 43 வீடுகளை நாசம் செய்தனர்.
- 4) 1983 ஆடி 24ம் திகதி அகதி முகாமிலிருந்த 50⁰ தமிழர்கள் அரச பஸ் வண்டிகளில் இராணுவத்தால் பலாத்காரமாக ஏற்றப்பட்டு, மலை நாட்டில் இறக்கிவிடப்பட்டனர்.
- 5) 1984ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு 2ஆம் திகதி தென்ன மரவாடியில் தமிழர்களின் 165 வீடுகளும் 7 கடைகளும் தீக்கிரையானது. 749 தமிழர்கள் அயல் கிராமங்களுக்குக் குடிபெயர்ந்தனர்.

வெலிஓயா குடியேற்றம்

தற்போது வடக்கையும் கிழக்கையும் பிரிக்கும் முகமாக, திருகோண மலையின் வடக்கு எல்லையில் திட்டமிட்ட முறையில் "வெலி ஓயா" (மணல் ஆறு) என்கின்ற சிங்களக் குடியேற்றம் இராணுவத்தின் உதவியுடன் மேற்கொள்ளப் படுகின்றது. திருமலையில் அரசாங்க அதிப

ராக இருந்த "பண்டார கொட" என்பவரே இத் திட்டத் திற்குக் கால் கோளிட்டார்.

மகாவலி "எல்" வலையத்தின் கீழ் சுவீகரிக்கப்பட்ட காணிகள், இராணுவத்தின் பாதுகாப்புடன், கிரிமினல் குற்றவாளிகளாகவிருந்து விடுதலை செய்யப்பட்ட சிங்களவரே இங்குக் குடியேற்றப்படுகின்றனர்.

தெற்கே "சேருலி"யும் வடக்கே "வெளி ஓயா"வும் திருகோண மலையைத் தனிமைப்படுத்தி ஏனையத் தமிழ்ப் பிரதேசத் தொடர்புகளை அறுப்பதற்காக உறுவாக்கப்படும் சிங்கள அரசின் சதியின் பெருந் திட்டத்தின் பகுதிகளாகும்.

அபிவிருத்திப் போர்வையில்.....

- 1) திருகோணமலையில் கரையோரப் பிரதேசமானது உல்லாசப் பயணத் துறைக்குப் பெரும் வருவாயை ஈட்டித் தரும் இடமாகும். அண்ணளவாக உப்பு வெளியில் இருந்து நிலா வெளி வரையான பகுதிகளில் அறுபது உல்லாசப் பயணிகள் தங்கும் விடுதிகள் முன்பு இருந்தன. திருகோணமலை நகரத்திலிருந்து இறக்கக்கண்டி வரையிலான கரையோரத்தில் அமைந்திருக்கும் காணிகள் 98.1 சதவீதமானது தமிழர்களுக்குச் சொந்தமானவை.

அரசாங்கமானது 3ஆம் கட்டையிலிருந்து இறக்கக் கண்டிவரையான காணிகளை உல்லாசத்துறை அபிவிருத்திக்கென சுவீகரிப்பதற்குத் திட்டமிட்டது. அதற்கான யோசனையும் முன் வைக்கப்பட்டது. பின்னர் பலத்த எதிர்ப்புகளும்பேகை விடப்பட்டது.

2) “பிறிமா” ஆலையின் தொழிலாளர்கள் குடியிருப்புக்காக “தானியகம்” என்கின்ற வீடமைப்புத் திட்டம் உருவானது. இந்த சிங்கப்பூர் ஆலையின் வேலைவாய்ப்பு அனைத்தும் முன்பிருந்த மாவட்ட அமைச்சர் (சிங்களவர்) மற்றும் அரசியல்வாதிகளின் சிபாரிசின்பேரிலேயே வழங்கப்பட்டது. தமிழர் புறக்கணிக்கப்பட்டனர். திருமலையில் ஏராளமான படித்த இளைஞர்கள் இருந்தும் வெளி மாவட்ட சங்களவர்க்கு வேலை வாய்ப்பினை வழங்கினர். பின் அவர்கள் தங்குவதற்காக வீடமைப்புத் திட்டத்தினை உருவாக்கி அபிவிருத்தி என்ற போர்வையில் குடியேறினர்.

3) சிறிமாவோ ஆட்சிக் காலத்தில் சிங்கள மீனவர்களுக்காக, உப்பு வெளியில் “சிறிமா புர” என்ற குடியேற்றத்திட்டம் உருவாக்கப்பட்டது. கலவரக் காலங்களில் தமிழர்கள் அதிகம் தாக்கப்படுவது இந்த “சிறிமாபுர” பகுதியில்தான். மீன்பிடித் துறையை அபிவிருத்தி செய்ய இக் குடியேற்றம் செய்யப்பட்டதாக அரசினரால் விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டது. கடற்றொழில் அமைச்சு இச்சிங்கள குடியேற்றத்திற்குத் தமது பூரண ஒத்துழைப்பை வழங்கியது.

திருமலை இயற்கைத் துறைமுகம்

இன்று ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் வடக்கு—கிழக்கு மாகாண அரசின் ஆட்சி எல்லைக்குள் இந்தத் துறைமுகம் உள்ளாக்கப்படவில்லை. அரசாங்கம் இந்த விடயத்தில் மிக உறுதியாக உள்ளது. ஏற்கனவே துறைமுகக்கட்டுத் தாபன அதிகாரத்தின் எல்லைக்குள் 15 ஏக்கர் மட்டுமே இருந்த துறைமுகமானது, 1982 ஆம் ஆண்டு மே 14ஆம்

திகதி வெளியிடப்பட்ட அரச அறிக்கையின்படி துறைமுக எல்லைகள் விஸ்தரிக்கப்பட்டன. பின் புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட துறைமுக அதிகார சபையின்கீழ் 5500 ஏக்கர் நிலம் கவீகரிக்கப்பட்டது.

இந்து சமுத்திரப் பிராந்தியத்திலேயே, திருகோணமலைத் துறைமுகமானது மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த கேந்திர ஸ்தானமாக உலக இராணுவ நிபுணர்களால் கணிக்கப்படுகிறது. அத்துடன் பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக் காலத்தில் நிலத்தினடியில் கட்டப்பட்ட 101 எண்ணெய் சேகரிக்கும் கிணறுகள் போர்க் கப்பல்களுக்கு எண்ணெய் நிரப்பு வதற்குப் பாவிக்கப்பட்டது.

இதனை “ஓலோலியம்” என்கின்ற அமெரிக்க சார்பான பஸ்தேசிய கம்பனி ஒன்று குத்தகைக்கு எடுத்திருந்தது. இப்போது, அண்டைய நாட்டினது நெருக்கடியினால் இவ்வகாரம் கைவிடப்பட்டதாக அறியப்படுகிறது.

இவற்றிலிருந்து இத் திருகோணமலை மாவட்டத்தின் பிரச்சினை என்பது, சர்வதேச அளவிற்கு விரிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளது என்பதை உணரக்கூடியதாகும். இனப் பிரச்சினை மட்டுமல்ல இம்மண்ணின் பிரச்சினை. இம்மண்ணை அபகரிக்க சிறிலங்கா அரசுடன் கூட்டுச் சேர்ந்திருக்கும் அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் வலையில் விடுதலைப் புலிகளும் வீழ்ந்திருப்பதுதான் மிகவும் வேதனைக்குரியது :

1. 1983-10-01 அன்று அமெரிக்காவின் பாதுகாப்பு அமைச்சர் காஸ்பர் வெயின் பேகர் அவர்கள் கொழும்பிற்கு வந்தார்.

2. 1984.01-12 அன்று அமெரிக்க பாதுகாப்பு நிய ஒதுகீட்டுக் கமிட்டித் தலைவர் ஜோசப் அட்டப்போ கொழும்பிற்கு விஜயம் செய்தார்.
3. 1984-10.26 அன்று அமெரிக்க வெளிவிவகார உதவி அமைச்சர் ரிச்சட் மெர்வி அவர்கள் கொழும்பிற்கு வந்தார்.
4. 1985-12-12 அன்று பாகிஸ்தான் ஜனாதிபதி சியா-உல்-றக் கொழும்பிற்கு விஜயம் செய்தார்
5. 1986-3-11 அன்று சீன ஜனாதிபதி லி-சின்னி கொழும்பிற்கு உத்தியோக பூர்வ விஜயத்தை மேற்கொண்டார்.

மேற் கூறிய வருகைகள் இந்து சமுத்திரப் பிராந்தியத்தில் இலங்கையின் முக்கியவத்தினைப் புலப்படுத்துகின்றன அல்லவா? .

அதுவும் அமெரிக்க அரசியல் வாதிகள் மற்றும் ராஜ தந்திரிகள் ஆகியோரின் நேரடி வருகைகள், தற்போதையா சிறிலங்கா ஆட்சியாளர்களின் அடி வருடித்தனங்களையும் காசுக்காகத் திருமலையை விற்பதற்குச் சிங்களர் ஆட்சி தயாரென்பதையும் சுட்டிக் காட்டுகிறது அல்லவா?

சிறிலங்கா தற்போதிருக்கும் வங்கராத்து நிலைமையில், இந்திய அமைதிப் படையை அனுப்புவதன் மூலம் J. V. P. யைச் சமாளிக்கலாம் என்றும் திருமலை துறை முகத்தினை அமெரிக்கருக்குத் தாரைவார்ப்பதன் மூலம், உலக வங்கி மற்றும் சர்வதேச நாணயச் சபையினால் (IMF) மறுக்கப் பட்ட நிதி உதவியை, அமெரிக்கரிடமிருந்து பெறலாமெனவும் பிரேமதாசா அரசு கணக்குப் போடுகிறது.

இதில் வேடிக்கையான விடயமென்ன வென்றால் உலக வங்கியின், மற்றும் யர்வதேச நாணயச் சபையின் சகல நடவடிக்கைகளையும் அமெரிக்காவும் அதன் ஏகாதிபத்தியக் கூட்டு நாடுகளுமே முழுமையாகக் கட்டுப் படுத்த துகின்றன. இவற்றின் ஏகாதிபத்தியத் தலைமைத்துவம் அமெரிக்காவின் பிடியிலேயே உள்ளது.

உலக வங்கி, சர்வதேச நாணயச் சபையின் இலங்கைக் காக நிதி உதவியினை நிறுத்தி, இக்கட்டான நிலைக்குத் தள்ளப் பட்டிருக்கும், சிறிலங்காவை தனது காலடியில் விழ வைப்பதே அமெரிக்காவின் உள் நோக்கம். காலடியில் விழுந்த பிரேமதாசா அரசிடமிருந்து திரு கோணமலை பறிப்பதே அமெரிக்காவின் முழு நேசக்கமாகும்.

எமது மாவட்டத்தில் சிங்கள பேரினவாதிகளால் தற்போது பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்ட பூர்வீக தமிழ் கிராமங்கள், குளங்கள் பின்வருமாறு...

பெயர் மாற்றப்பட்ட தமிழ் கிராமங்கள்

வரலாற்றுத் தமிழ் பெயர்	தற்போதைய சிங்களப் பெயர்
1. கந்தளாய்	கந்தலே
2. தம்பலகமம்	தம்பலகமுவ
3. குமரன் கடவை	கோமரங்கடவல
4. திரியாய்.	திரியாய
5. மணல் ஆறு	வெலிஓயா
6. வண்ணாத்தி பாலம்— கந்தளாய்	சமனல அமுன

7. வான் ஆறு—கந்தளாய்	வானெல [1965]
8. பனிக்கட்டி—முறிப்பு	பனிக்கெட்டியாவ
9. ஆண்டான் குளம்	ஆனந்த வெவ
10. ஆண்டான்குளம் (கிராமம்)	ஆனந்த கம
11. சீனக்குடா (பிறிமாக்கு அருகில்)	நாலந்த புர
12. கல்முட்டியான் குளம்	கல்மெட்டியாவ
13. பொட்டனைக் காடு (கந்தளாய்)	அக்போ புர
14. அரிப்பு பகுதி (மூதூர்)	அலி ஒலுவ [1955]
15. புடவைக் கட்டு	சாகர புர [1980]
16. இலங்கைத் துறை (மூதூர்)	லங்கா-படுன
17. ஆண்டான் குளம் பகுதி 1.
பகுதி 2.	சிங்க புர
கெமுனு புர [1983]
18. வெண்டரசன் குளம் (கந்தளாய்)	வெண்டரச புர
19. கல்லாறு (மூதூர்)	சோமபுர
20. மேன்காமம் (ஒரு பகுதி)	தெகிவத்த
21. உப்பு வெளி (ஒரு பகுதி)	சிறிமா புர
22. உப்பு வெளி (லவ் வேன்)	நெல்சன்புர [1980]
23. மடத்தடி (விகாரை பகுதி)	சீமெதி கம
24. துவரங்காடு (தட்டைக்காடு)	மிகிந்த புர [1960]
25. உப்பு வெளி (மயானத் திற்கு அருகில்)	விஜித புர

எம தினிய தமிழ் பேசும் மக்களே...

சிறிலங்கா அரசின் இராணுவ அட்டுழியங்களாலும், அதன் பெருந்தேசிய இனவாத அரசியல் வாதிகளும் நாம் அனுபவித்த துன்பங்கள், அவமானங்கள் போதும். இறுதியாக இம் மண்ணையே அமெரிக்கனுக்குத் தாரை வாக்கும் முயற்சியிலும் சிறிலங்கா அரசு முழு மூச்சாக ஈடுபட்டுள்ளது. இந்த சோகமான வரலாறு இனியும் எமது இனம் அழிவதின் மூலம் முற்றுப் பெறுக்கூடாது. இனி, வரலாற்றினை எமது கரங்களில் சுமப்போம்.

மேலே நாம் தந்துள்ள விவரங்கள் வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க திருகோணமலை மாவட்டத்தைப் பற்றி மட்சிந்தான் இதைத் தவிர மட்டக் களப்பு மாவட்டம், அம்பாறை மாவட்டம், மாவட்டம் ஆகிய தமிழ் நிலப் பகுதிகளிலும் சிங்களவர் குகுவேற்றம் எவ்வளவு தந்திரமாக மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது என்கிற உண்மையையும் நாங்கள் வெளிப்படுத்த விரும்புகிறோம்.

அதற்காக, மேற்கண்ட ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் நிகழ்ந்துள்ள சிங்களவர் ஆக்கிரமைப்புப் புள்ளி விவரங்களை அடுத்தடுத்துச் சிறு சிறு நூல்களாக வெளியிட விருக்கிறோம் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்

நன்றி,

பிரச்சாரப் பிரிவு

சுழ தேசியஜனநாயக விடுதலை முன்னணி

